

Opinie Attac. Didier Reynders Taxman 2011: een grap of om te huilen? (11.6.11)

Uittredend minister van Financiën Didier Reynders is in Brussel verkozen tot 'Taxman 2011'. De jury looft "zijn verwezenlijkingen als minister van Financiën sedert 1999 en meer in het bijzonder de oprichting van Tax Shelter voor de audiovisuele en cinematografische sector". De prijs wordt elk jaar toegekend aan de persoon of organisatie die de meest opmerkelijke bijdrage geleverd heeft aan de fiscaliteit.

De andere genomineerden dit jaar waren Bernard Clerfayt (staatssecretaris voor de Modernisering van de FOD Financiën, de Milieufiscaliteit en de Bestrijding van de Fiscale Fraude), MyMinfin en Myminfin Pro Taxbox en het Contactpunt voor Fiscale Regularisatie.

Vicepremier Didier Reynders treedt met de prijs in de voetsporen van Luc Cassiman (2010), Ine Lejeune (2009) en Dirk Van Mechelen (2008). De Taxman Award is een initiatief van ERGO Insurance en Moneytalk, in samenwerking met Uitgerij Pelckmans en het Verbond van Belgische Ondernemingen. Elk jaar wordt de persoon of organisatie beloond die de meest opmerkelijke bijdrage geleverd heeft aan de fiscaliteit. Dat kan gaan om een vermindering van de belastingsdruk, een vereenvoudiging van de belastingen of een humanisering van de fiscaliteit.

Eric Goeman, woordvoerder Attac Vlaanderen, coördinator FAN: *"Het was toch even slikken toen ik dit te lezen kreeg en het was duidelijk: dit is geen 1 aprilgrap in juni!"*

De jury wordt ondersteund door zowel Moneytalk als het Verbond van Belgische Ondernemingen en die profileren zich liever aan de zijde van Tax Freedom Day dan aan de kant van Tax Justice Day. Waardoor ze eigenlijk erkennen niet op te komen voor rechtvaardige fiscaliteit.

Jawel voor de vermindering van de belastingdruk, vooral voor de vermogens en de bedrijven, dus voor diegenen die nu al het geschenk van de notionele interestaftrek ten volle kunnen benutten en voor de rest zo creatief omgaan met fiscale druk dat van die druk geen sprake meer is.

De 500 vennootschappen met de grootste winsten in ons land betalen gemiddeld amper 3,76 procent belasting op hun winst! En de inkomsten uit kapitaal dragen ook weinig bij: slechts een goede vijf procent van de belastinginkomsten komt uit de roerende voorheffing, terwijl 70 procent gehaald wordt bij de loontrekkenden door belasting op arbeid en indirecte belastingen. Je hebt ook grote bedrijven die het klaarspelen om nauwelijks of geen belastingen te betalen. Spelers als ArcelorMittal, Electrabel, Janssen Pharmaceutica. Een wereldreus als bierbrouwer AB InBev betaalde vorig jaar nul euro belasting op een winst van 6,38 miljard euro. Ook Solvay en KBC betalen nauwelijks belastingen. Exxon Mobil had meer dan vijf miljard euro winst maar kwam er vanaf met een schamele belasting van 1.019 euro.

Zoals je ziet, een echte "vermindering van de belastingsdruk maar niet voor iedereen gelijk.

Deze fiscale en legale ontwikkelingsstrategieën heeft de bekroonde minister nooit een duimbreed in de weg gelegd, integendeel, mocht hij een politieke meerderheid vinden voor een tweede fiscale regularisatie dan zijn we opnieuw vertrokken.

En dan de "humanisering van de fiscaliteit"? Een zeer mooi begrip.

Maar we kunnen de nieuwe wet op het bankgeheim (hetgeen niet de volledige afschaffing van het bankgeheim is), het ontbreken van een vermogenskadaster en een vermogensbelasting, het feit dat arbeid meer belastingen betaalt dan kapitaal, dat de sterkste schouders niet de zwaarste lasten dragen, dat het grote geld blijft ontsnappen aan de fiscus, dat het vooral de gewone mensen zijn die belastingen betalen, dat de superwinsten van Electrabel nauwelijks worden belast en dat de strijd tegen de fiscale fraude nauwelijks vooruitgaat, toch moeilijk een bijdrage noemen aan de "humanisering van de fiscaliteit".

Wij moeten concluderen dat om Taxman van het Jaar te worden je vooral niet voor fiscale rechtvaardigheid moet zijn. Of het moet zijn dat de rechtvaardigheid van het liberalisme andere prioriteiten heeft.

Inderdaad heeft de Taxman 2011 een opmerkelijke bijdrage geleverd aan de fiscaliteit: de rijken bezitten alle achterpoorten om aan hun fiscale plicht te ontsnappen en de werknemers, de gewone mensen, hebben de hoogste belastingdruk want ze betalen nog eens de belastingen die de vermogens en bedrijven niet betalen.

Deze bekroning zegt niet alleen veel over de Minister van Financiën maar ook over jury natuurlijk die vooral de "fiscale status-quo bekroont."

Omdat een andere fiscaliteit mogelijk is,

Eric Goeman, woordvoerder Attac Vlaanderen

Eric.goeman@attac.be